

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 87.888 van 7 juni 2000

A. 75.667/VI-14.191

In zake: **VANDERVELDEN** Bruno,

die woonplaats heeft gekozen
bij Mr. Jean-Pierre FLAGOTHIER,
advocaat,
boulevard Piercot 4/014
4000 Luik,

tegen :

de stad Luik,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent THIRY, advocaat,
Mont Saint-Martin 37
4000 Luik.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 12 september 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Bruno VANDERVELDEN de nietigverklaring vordert van het besluit van 17 juli 1997 waarbij de burgemeester van Luik hem bij wijze van tuchtstraf heeft geschorst in zijn ambt van adjunct-commissaris van politie, met inhouding van wedde, voor een duur van vijf dagen;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 juli 1999, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 29 oktober 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 8 maart 2000, de datum waarop de zaak is uitgesteld tot 12 april 2000, waarbij vervolgens is bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 31 mei 2000;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. FLAGOTHIER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. THIRY, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DAGNELIE, eerste auditeur - afdelingshoofd;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker adjunct-commissaris van politie is bij de stad Luik; dat de heer DUPAGNE zich in een brief van 7 november 1996 bij de burgemeester erover beklagt heeft dat de achtste politieafdeling, sectie Sainte-Walburge, op 4 november 1996, kort voor 17 uur, geweigerd heeft proces-verbaal op te maken van zijn aangifte van een autodiefstal onder het voorwendsel dat er niemand meer was om zijn aangifte te ontvangen en dat men niet over de codes beschikte om toegang tot de computer te krijgen; dat uit een

administratief onderzoek, ingesteld op bevel van de hoofdcommissaris van politie, is gebleken dat die feiten juist waren, aangezien verzoeker heeft toegegeven dat hij op 4 november 1996 "van 12.30 uur tot 17 uur" daadwerkelijk dienstdoende was op de gerechtelijke wachtdienst van de genoemde politieafdeling, dat agent VANANDEROI hem op de hoogte heeft gebracht van een autodiefstal die 's middags had plaatsgevonden en dat hij, terwijl hij op het punt stond om naar huis te gaan, waar hij een dringende afspraak had met een aannemer, die agent verzocht heeft om aan degene die aangifte wou doen te vragen of hij zich op het hoofdbureau van politie kon aanmelden omdat "hij geen tijd had om zich ermee bezig te houden"; dat naar aanleiding van het verslag van de hoofdcommissaris, die voorstelde om verzoeker één dag met inhouding van wedde te schorsen gelet op het feit dat "betrokkene een uitstekend ambtenaar is, maar zijn soms te sterke impulsiviteit moet afremmen", de burgemeester verzoeker heeft meegedeeld dat een tuchtrechtelijke vervolging tegen hem was ingesteld op basis van de volgende klacht : "uw beroepsplicht verzaakt te hebben door een zaak in verband met een autodiefstal niet te behandelen toen degene die daarvan aangifte wou doen om 16.55 uur aankwam" op het commissariaat van Sainte-Walburge; dat verzoeker is opgeroepen om door de burgemeester te worden gehoord; dat dit verhoor heeft plaatsgevonden op 27 mei 1997; dat uit het proces-verbaal van dat verhoor blijkt dat verzoeker de feiten opnieuw heeft toegegeven en dat zijn raadsman om een lichtere straf - berisping of waarschuwing - heeft verzocht; dat de burgemeester op 17 juli 1997 het bestreden besluit heeft uitgevaardigd waarbij verzoeker tuchtrechtelijk wordt geschorst met inhouding van wedde voor een duur van vijf dagen; dat dit besluit wordt gemotiveerd door de overweging dat "de feiten die betrokkene ten laste worden gelegd neerkomen op het verzaken van zijn beroepsplichten";

Overwegende dat het eerste middel van het verzoekschrift wordt ontleend aan schending van artikel 293 van de nieuwe gemeentewet, doordat de ten laste gelegde feiten, zoals die in het besluit van de burgemeester worden omschreven, bestaan in het niet hebben behandeld van een autodiefstal toen iemand daarvan aangifte kwam doen, dat het krachtens artikel 184 van de nieuwe gemeentewet bijgevolg ging om feiten die zich hebben voorgedaan tijdens de uitoefening van een taak van gerechtelijke politie en dat de procureur-generaal bij het hof van beroep te Luik in verband met die feiten geen voorstel heeft gedaan of niet met de straf heeft ingestemd, terwijl zulk een voorstel of instemming krachtens de in het middel genoemde bepaling vereist was;

Overwegende dat de verwerende partij daartegen inbrengt dat verzoeker op de dag van de feiten "dienstdoend officier" was op het commissariaat van Sainte-Walburge en uitsluitend belast was met een taak van bestuurlijke politie, dat die taak er hoofdzakelijk in bestond slachtoffers op te vangen, hen te informeren, in voorkomend geval hun verklaringen op te tekenen of, als het om een klacht ging, een proces-verbaal ervan op te maken, het nummer van dat proces-verbaal aan betrokkene mee te delen en het hoofdbureau van politie via de politieradio ervan op de hoogte te brengen voor verder gevolg; dat ze daaruit besluit dat zulke verrichtingen "louter bestuurlijk" waren, dat verzoeker de ten laste gelegde feiten niet heeft begaan tijdens de uitoefening van zijn taak van gerechtelijke politie, dat hij zijn plicht alleen heeft verzaakt "op het gebied van de opvang die slachtoffers van een strafbaar feit moeten krijgen" en dat zijn weigering om conform artikel 14 van de wet van 5 augustus 1992 op het politieambt te handelen, bijgevolg kon worden bestraft zonder instemming van de procureur-generaal; dat ze in haar laatste memorie opmerkt dat artikel 184 van de nieuwe gemeentewet bij de genoemde wet van 5 augustus 1992 is

opgeheven, dat dit artikel 184 dus niet kan worden aangevoerd om, zoals verzoeker doet, te staven dat laatstgenoemde in het kader van een gerechtelijke taak heeft gehandeld, dat thans de wet van 5 augustus 1992 toepasselijk is en dat het middel geen wettelijke grondslag heeft; dat ze in bijkomende orde stelt dat uit de motivering van het bestreden besluit, alsook uit de dossierstukken, blijkt dat verzoeker niet is gestraft omdat hij geweigerd heeft proces-verbaal op te maken van een aangifte, maar omdat hij een zaak niet heeft "behandeld" toen degene die aangifte wou doen op het commissariaat aankwam, namelijk omdat hij de algemene plicht heeft verzaakt om een slachtoffer op te vangen in het kader van een taak van bestuurlijke politie "die niet onder de gerechtelijke functie in de zin van de artikelen 14 en 40 van de wet van 5 augustus 1992 valt";

Overwegende dat het middel wordt ontleend aan schending van artikel 293 van de nieuwe gemeentewet, dat als volgt luidt :

" Aan de leden van de stedelijke politie die zijn bekleed met de hoedanigheid van officier van gerechtelijke politie, hulpofficier van de procureur des Konings, kunnen, voor feiten begaan in de uitoefening van hun opdrachten van gerechtelijke politie, geen tuchtstraffen worden opgelegd dan op voorstel of met instemming van de procureur-generaal bij het hof van beroep";

Overwegende dat verzoeker in casu adjunct-commissaris van politie en in die hoedanigheid hulpofficier van de procureur des Konings is; dat hij is bestraft omdat hij "(zijn) beroepsplichten heeft verzaakt door een zaak in verband met een autodiefstal niet te behandelen toen degene die daarvan aangifte wou doen om 16.55 uur op het commissariaat van Sainte-Walburge aankwam"; dat uit het dossier en in het bijzonder uit de verslagen van de hiërarchische meerderen en uit het proces-verbaal van het verhoor van verzoeker blijkt dat het ten laste gelegde feit bestond in de weigering van verzoeker om proces-verbaal op te

maken van een aangifte die het slachtoffer van een strafbaar feit wou doen; dat het dus niet alleen ging om het verzaken van de plicht om tijdens de uitoefening van taken van bestuurlijke politie opvang te verlenen, maar vooral om het feit dat hij geweigerd heeft een taak van gerechtelijke politie uit te oefenen; dat zulk een klacht bijgevolg alleen kon worden bestraft op voorstel of met instemming van de procureur-generaal bij het hof van beroep; dat het middel bij gebrek aan zo een voorstel of instemming gegrond is; dat de overige middelen van het beroep niet hoeven te worden onderzocht,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 17 juli 1997 waarbij de burgemeester van Luik Bruno VANDERVELDEN bij wijze van tuchtstraf heeft geschorst in zijn ambt van adjunct-commissaris van politie, met inhouding van wedde, voor een duur van vijf dagen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op zeven juni tweeduizend door :

de HH. CLOSSET,	kamervoorzitter,
HANSE,	staatsraad,
LEWALLE,	staatsraad,
HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.